SPRENDIMAI

TARYBOS SPRENDIMAS (ES) 2022/895

2022 m. gegužės 24 d.

kuriuo suteikiami įgaliojimai pradėti derybas Europos Sąjungos vardu dėl išsamios tarptautinės konvencijos dėl kovos su informacinių ir ryšių technologijų naudojimu nusikalstamais tikslais

EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 82 straipsnio 1 bei 2 dalis ir 83 straipsnio 1 dalį kartu su 218 straipsnio 3 bei 4 dalimis,

atsižvelgdama į Europos Komisijos rekomendaciją,

kadangi:

(1) 2019 m. gruodžio 27 d. Jungtinių Tautų Generalinė Asamblėja priėmė Rezoliuciją 74/247 dėl kovos su informacinių ir ryšių technologijų naudojimu nusikalstamais tikslais – ji nutarė įsteigti neribotos sudėties *ad hoc* tarpvyriausybinį visiems regionams atstovaujantį ekspertų komitetą, kad jis parengtų išsamią tarptautinę konvenciją dėl kovos su informacinių ir ryšių technologijų naudojimu nusikalstamais tikslais;

(2) Sąjunga jau priėmė taisykles, apimančias kai kuriuos (tačiau ne visus) elementus, kurie galbūt bus įtraukti į išsamią tarptautinę konvenciją dėl kovos su informacinių ir ryšių technologijų naudojimu nusikalstamais tikslais. Tos taisyklės visų pirma apima priemones, susijusias su materialine baudžiamąja teise ([1]), policijos ir teisminiu bendradarbiavimu baudžiamosiose bylose ([2]) bei minimaliaisiais procesinių teisių

([1]) 2011 m. gruodžio 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2011/93/ES dėl kovos su seksualine prievarta prieš vaikus, jų seksualiniu išnaudojimu ir vaikų pornografija, kuria pakeičiamas Tarybos pamatinis sprendimas 2004/68/TVR (OL L 335, 2011 12 17, p. 1); 2013 m. rugpjūčio 12 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2013/40/ES dėl atakų prieš informacines sistemas, kuria pakeičiamas Tarybos pamatinis sprendimas 2005/222/TVR (OL L 218, 2013 8 14, p. 8); 2019 m. balandžio 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2019/713 dėl kovos su sukčiavimu negrynosiomis mokėjimo priemonėmis ir jų klastojimu, kuria pakeičiamas Tarybos pamatinis sprendimas 2001/413/TVR (OL L 123, 2019 5 10, p. 18).

([2]) 2000 m. gegužės 29 d. Tarybos aktas, pagal Europos Sąjungos sutarties 34 straipsnį patvirtinantis Konvenciją dėl Europos Sąjungos valstybių narių savitarpio pagalbos baudžiamosiose bylose (OL C 197, 2000 7 12, p. 1); 2018 m. lapkričio 14 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2018/1727 dėl Europos Sąjungos bendradarbiavimo baudžiamosios teisenos srityje agentūros (Eurojusto) ir kuriuo pakeičiamas ir panaikinamas Tarybos sprendimas 2002/187/TVR (OL L 295, 2018 11 21, p. 138); 2016 m. gegužės 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2016/794 dėl Europos Sąjungos teisėsaugos bendradarbiavimo agentūros (Europolo), kuriuo pakeičiami ir panaikinami Tarybos sprendimai 2009/371/TVR, 2009/934/TVR, 2009/935/TVR, 2009/936/TVR ir 2009/968/TVR (OL L 135, 2016 5 24, p. 53); 2002 m. birželio 13 d. Tarybos pamatinis sprendimas 2002/465/TVR dėl jungtinių tyrimo grupių (OL L 162, 2002 6 20, p. 1); 2009 m. lapkričio 30 d. Tarybos pamatinis sprendimas 2009/948/TVR dėl jurisdikcijos įgyvendinimo kolizijų baudžiamuosiuose procesuose prevencijos ir sprendimo (OL L 328, 2009 12 15, p. 42); 2014 m. balandžio 3 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2014/41/ES dėl Europos tyrimo orderio baudžiamosiose bylose (OL L 130, 2014 5 1, p. 1).

standartais ([3]), ir duomenų bei privatumo apsaugos garantijas ([4]). Be to, kadangi jau yra pateikti ir aptarti papildomų susijusių sričių pasiūlymai dėl teisėkūros procedūra priimamų aktų, į tuos pasiūlymus taip pat reikėtų atsižvelgti tiek, kiek jais siekiama padidinti Sąjungos teisinės sistemos veiksmingumą;

(3) todėl išsami tarptautinė konvencija dėl kovos su informacinių ir ryšių technologijų naudojimu nusikalstamais tikslais gali padaryti poveikį tam tikroms Sąjungos taisyklėms arba dėl jos gali pakisti jų taikymo sritis;

(4) siekiant apsaugoti Sąjungos teisės vientisumą ir užtikrinti, kad tarptautinės teisės ir Sąjungos teisės taisyklės ir toliau derėtų tarpusavyje, būtina, kad Komisija, kiek tai susiję su Sąjungos kompetencijai priklausančiais klausimais, kaip tai apibrėžta Sutartyse, kurių atžvilgiu Sąjunga yra priėmusi taisykles, kartu su valstybėmis narėmis dalyvautų derybose dėl išsamios tarptautinės konvencijos dėl kovos su informacinių ir ryšių technologijų naudojimu nusikalstamais tikslais;

(5) 2021 m. kovo 22 d. Taryba priėmė išvadas dėl Europos Sąjungos skaitmeninio dešimtmečio kibernetinio saugumo strategijos. Jose Taryba priminė, kad keli derybų dėl išsamios tarptautinės konvencijos dėl kovos su informacinių ir ryšių technologijų naudojimu nusikalstamais tikslais aspektai galėtų būti susiję su bendra užsienio ir saugumo politika, pabrėždama, kad ji „remia ir propaguoja Budapešto konvenciją dėl elektroninių nusikaltimų ir šiuo metu atliekamą darbą rengiant šios konvencijos antrąjį papildomą protokolą. Be to, ji toliau daugiašaliu lygmeniu keičiasi informacija apie kibernetinius nusikaltimus, be kita ko, procesuose, susijusiuose su Europos Taryba, Jungtinių Tautų narkotikų kontrolės ir nusikalstamumo prevencijos biuru (UNODC) ir Nusikalstamumo prevencijos ir baudžiamosios justicijos komisija, siekiant užtikrinti tvirtesnį tarptautinį bendradarbiavimą kovos su kibernetiniais nusikaltimais srityje, įskaitant keitimąsi geriausios praktikos pavyzdžiais ir techninėmis žiniomis, ir remti gebėjimų stiprinimą, kartu gerbiant, propaguojant ir saugant žmogaus teises ir pagrindines laisves.“;

(6) šis sprendimas neturėtų daryti poveikio kompetencijos pasidalijimui tarp Sąjungos ir jos valstybių narių, kaip apibrėžta Sutartyse, valstybių narių dalyvavimui derybose dėl išsamios tarptautinės konvencijos dėl kovos su informacinių ir ryšių technologijų naudojimu nusikalstamais tikslais ir bet kokiam vėlesniam sprendimui sudaryti, pasirašyti ar ratifikuoti tokią konvenciją;

(7) šio sprendimo papildyme pateikti derybiniai nurodymai yra skirti Komisijai ir gali būti peržiūrimi ir toliau plėtojami, jeigu tinkama, atsižvelgiant į derybų eigą;

(8) pagal lojalaus bendradarbiavimo principą Komisija ir valstybės narės turėtų glaudžiai bendradarbiauti derybų proceso metu, be kita ko, palaikydamos reguliarius ryšius su valstybių narių ekspertais ir atstovais Niujorke ir Vienoje;

([3]) 2010 m. spalio 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2010/64/ES dėl teisės į vertimo žodžiu ir raštu paslaugas baudžiamajame procese (OL L 280, 2010 10 26, p. 1); 2012 m. gegužės 22 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2012/13/ES dėl teisės į informaciją baudžiamajame procese (OL L 142, 2012 6 1, p. 1); 2013 m. spalio 22 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2013/48/ES dėl teisės turėti advokatą vykstant baudžiamajam procesui ir Europos arešto orderio vykdymo procedūroms ir dėl teisės reikalauti, kad po laisvės atėmimo būtų informuota trečioji šalis, ir teisės susisiekti su trečiaisiais asmenimis ir konsulinėmis įstaigomis laisvės atėmimo metu (OL L 294, 2013 11 6, p. 1); 2016 m. spalio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2016/1919 dėl teisinės pagalbos įtariamiesiems ir kaltinamiesiems vykstant baudžiamajam procesui ir prašomiems perduoti asmenims vykstant Europos arešto orderio vykdymo procedūroms (OL L 297, 2016 11 4, p. 1); 2016 m. gegužės 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2016/800 dėl procesinių garantijų vaikams, kurie baudžiamajame procese yra įtariamieji ar kaltinamieji (OL L 132, 2016 5 21, p. 1); 2016 m. kovo 9 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2016/343 dėl tam tikrų nekaltumo prezumpcijos ir teisės dalyvauti nagrinėjant baudžiamąją bylą teisme aspektų užtikrinimo (OL L 65, 2016 3 11, p. 1).

([4]) 2016 m. balandžio 27 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2016/679 dėl fizinių asmenų apsaugos tvarkant asmens duomenis ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo ir kuriuo panaikinama Direktyva 95/46/EB (Bendrasis duomenų apsaugos reglamentas) (OL L 119, 2016 5 4, p. 1); 2016 m. balandžio 27 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2016/680 dėl fizinių asmenų apsaugos kompetentingoms institucijoms tvarkant asmens duomenis nusikalstamų veikų prevencijos, tyrimo, atskleidimo ar baudžiamojo persekiojimo už jas arba bausmių vykdymo tikslais ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo, ir kuriuo panaikinamas Tarybos pamatinis sprendimas 2008/977/TVR (OL L 119, 2016 5 4, p. 89); 2009 m. lapkričio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2009/136/EB, iš dalies keičianti Direktyvą 2002/22/EB dėl universaliųjų paslaugų ir paslaugų gavėjų teisių, susijusių su elektroninių ryšių tinklais ir paslaugomis, Direktyvą 2002/58/EB dėl asmens duomenų tvarkymo ir privatumo apsaugos elektroninių ryšių sektoriuje ir Reglamentą (EB) Nr. 2006/2004 dėl nacionalinių institucijų, atsakingų už vartotojų apsaugos teisės aktų vykdymą, bendradarbiavimo (OL L 337, 2009 12 18, p. 11).

(9) vadovaujantis Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) 2018/1725 42 straipsnio 1 dalimi buvo konsultuojamasi su Europos duomenų apsaugos priežiūros pareigūnu ir jis pateikė nuomonę 2022 m. gegužės 18 d. ([5]);

(10) pagal prie Europos Sąjungos sutarties (toliau – ES sutartis) ir Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo (toliau – SESV) pridėto Protokolo Nr. 21 dėl Jungtinės Karalystės ir Airijos pozicijos dėl laisvės, saugumo ir teisingumo erdvės 1 ir 2 straipsnius ir nedarant poveikio to protokolo 4 straipsniui, Airija nedalyvauja priimant šį sprendimą ir jis nėra jai privalomas ar taikomas;

(11) pagal prie ES sutarties ir SESV pridėto Protokolo Nr. 22 dėl Danijos pozicijos 1 ir 2 straipsnius Danija nedalyvauja priimant šį sprendimą ir jis nėra jai privalomas ar taikomas,

PRIĖMĖ ŠĮ SPRENDIMĄ:

1 straipsnis

1. Komisija įgaliojama Sąjungos vardu pradėti derybas, kiek tai susiję su Sąjungos kompetencijai priklausančiais klausimais, kaip tai apibrėžta Sutartyse, kurių atžvilgiu Sąjunga yra priėmusi taisykles, dėl išsamios tarptautinės konvencijos dėl kovos su informacinių ir ryšių technologijų naudojimu nusikalstamais tikslais.

2. Derybos vedamos remiantis Tarybos derybiniais nurodymais, pateiktais šio sprendimo papildyme, kurie gali būti peržiūrimi ir toliau plėtojami, jei tinkama, atsižvelgiant į derybų eigą.

2 straipsnis

Derybos vedamos konsultuojantis su Teisminio bendradarbiavimo baudžiamosiose bylose darbo grupe – ji šiuo sprendimu paskiriama specialiu komitetu, kaip tai suprantama SESV 218 straipsnio 4 dalyje.

Komisija pirmoje pastraipoje nurodytam specialiam komitetui reguliariai teikia ataskaitas dėl veiksmų, kurių imtasi pagal šį sprendimą, ir reguliariai su juo konsultuojasi.

Tarybos prašymu Komisija jai praneša apie derybų eigą ir rezultatus, be kita ko, raštu.

Kai derybų dalykas priklauso tiek Sąjungos, tiek jos valstybių narių kompetencijai, Komisija ir valstybės narės glaudžiai bendradarbiauja derybų proceso metu siekdamos užtikrinti vienybę atstovaujant Sąjungai ir jos valstybėms narėms tarptautiniu lygmeniu.

3 straipsnis

Šis sprendimas ir jo papildymas skelbiami viešai iš karto po jų priėmimo.

4 straipsnis

Šis sprendimas skirtas Komisijai.

([5]) 2022 m. gegužės 18 d. nuomonė (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje).

Priimta Briuselyje 2022 m. gegužės 24 d.

Tarybos vardu
Pirmininkas
B. LE MAIRE

PAPILDYMAS

DERYBINIAI NURODYMAI DĖL IŠSAMIOS TARPTAUTINĖS KONVENCIJOS DĖL KOVOS SU INFORMACINIŲ IR RYŠIŲ TECHNOLOGIJŲ NAUDOJIMU NUSIKALSTAMAIS TIKSLAIS

Derybų procesas. Sąjunga turėtų siekti, kad:

1) derybų procesas būtų atviras, įtraukus, skaidrus ir grindžiamas geranorišku bendradarbiavimu;

2) derybų procesas suteiktų prasmingo dalyvavimo galimybę visiems susijusiems suinteresuotiesiems subjektams, įskaitant pilietinės visuomenės, privačiojo sektoriaus, akademinės bendruomenės ir nevyriausybinių organizacijų atstovus;

3) visų Jungtinių Tautų narių pateiktos nuomonės būtų vertinamos vienodai, kad būtų užtikrintas įtraukus procesas;

4) derybų procesas būtų grindžiamas veiksminga ir realia darbo programa.

Bendrieji derybų proceso tikslai. Sąjunga turėtų siekti, kad:

5) konvencija, kartu ja užtikrinant aukšto lygio žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių apsaugą, būtų veiksminga teisėsaugos ir teisminių institucijų priemonė pasaulio mastu kovojant su kibernetiniais nusikaltimais, kurios tikslas būtų skatinti ir stiprinti priemones, kuriomis siekiama veiksmingiau ir efektyviau užkirsti kelią kibernetiniams nusikaltimams ir su jais kovoti, taip pat skatinti ir palengvinti tarptautinį bendradarbiavimą, užtikrinti aukštą aukų teisių apsaugos lygį ir remti gebėjimų stiprinimą bei techninę pagalbą kovos su kibernetiniais nusikaltimais srityje;

6) būtų visapusiškai atsižvelgiama į esamą išbandytų tarptautinių ir regioninių priemonių ir iniciatyvų sistemą, atspindėtą Jungtinių Tautų Generalinės Asamblėjos rezoliucijose 74/247 ir 75/282. Todėl konvencija turėtų būti suderinama su esamomis tarptautinėmis priemonėmis, visų pirma 2000 m. Jungtinių Tautų konvencija prieš tarptautinį organizuotą nusikalstamumą ir jos protokolais, 2003 m. Jungtinių Tautų konvencija prieš korupciją, 2001 m. Europos Tarybos Budapešto konvencija dėl elektroninių nusikaltimų ir jos protokolais, taip pat kitomis atitinkamomis tarptautinėmis ir regioninėmis priemonėmis, visų pirma susijusiomis su žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių apsauga. Konvencija turėtų būti vengiama daryti kokį nors poveikį šių esamų priemonių taikymui ar vėlesniam kurios nors šalies prisijungimui prie jų ir, kiek tik įmanoma, vengiama nereikalingo dubliavimo;

7) būtų visapusiškai atsižvelgiama į neribotos sudėties tarpvyriausybinės ekspertų grupės darbą, atliktą vykdant išsamų kibernetinio nusikalstamumo tyrimą, ir jo rezultatus, kaip susitarta Jungtinių Tautų Generalinės Asamblėjos rezoliucijoje 75/282;

8) konvencijos nuostatomis būtų užtikrinta kuo didžiausia žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių apsauga. ES valstybės narės turėtų galėti laikytis tarptautinės ir ES teisės, įskaitant pagrindines teises, laisves ir bendruosius ES teisės principus, įtvirtintus Europos Sąjungos sutartyse ir Pagrindinių teisių chartijoje. Konvencijos nuostatos taip pat turėtų būti suderinamos su ES ir jos valstybių narių tarptautiniais prekybos įsipareigojimais.

Derybų dalykas. Sąjunga turėtų siekti, kad:

9) konvencijoje būtų numatytos nusikalstamų veikų, kurias įmanoma įvykdyti tik naudojantis kompiuterinėmis sistemomis, apibrėžtys;

10) Su sąlyga, kad būtų užtikrintos pakankamos sąlygos bei apsaugos priemonės ir tinkama žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių apsauga, konvencijoje, kaip 9 dalyje nurodyto principo išimtis, galėtų būti numatytos apibrėžtys nusikalstamų veikų, kurios gali būti padarytos nenaudojant kompiuterinių sistemų, tačiau kurias kompiuterinės sistemos tam tikromis aplinkybėmis gali padėti lengviau įvykdyti, bet tik tais atvejais, kai dėl kompiuterinių sistemų naudojimo iš esmės keičiasi nusikalstamų veikų požymiai ar poveikis;

11) nusikalstamos veikos būtų aiškiai ir siaurai apibrėžtos technologijų atžvilgiu neutraliu būdu. Apibrėžtys būtų suderinamos su apibrėžtimis, pateiktomis kitose atitinkamose tarptautinėse ar regioninėse konvencijose, visų pirma kibernetinių nusikaltimų srityje, ir su tarptautiniais žmogaus teisių standartais bei pagrindinėmis laisvėmis;

12) konvencijoje būtų numatytos taisyklės dėl pagalbos ir bendrininkavimo vykdant tokias nusikalstamas veikas ir, kai tinkama, mėginimų jas įvykdyti, dėl fizinių ir juridinių asmenų atsakomybės už tokias nusikalstamas veikas, taisyklės dėl jurisdikcijos tokių nusikalstamų veikų atžvilgiu nustatymo ir dėl veiksmingų, proporcingų ir atgrasomųjų su tokiomis nusikalstamomis veikomis susijusių sankcijų ir priemonių, kurios būtų suderinamos su kitomis atitinkamomis tarptautinėmis ar regioninėmis konvencijomis, visų pirma organizuoto nusikalstamumo ar kibernetinių nusikaltimų srityje, ir su tarptautiniais žmogaus teisių standartais;

13) konvencijoje būtų numatytos procesinės baudžiamosios priemonės, kurios leistų institucijoms veiksmingai tirti kibernetinius nusikaltimus ir kurios, jeigu būtų numatytos pakankamos apsaugos priemonės, galėtų apimti priemones siekiant išsaugoti arba gauti elektroninius bet kokios nusikalstamos veikos įrodymus vykstant nusikalstamų veikų tyrimui ar baudžiamajam procesui, ir – kai esama dar ir įrodyto poreikio bei pridėtinės vertės – priemones, kuriomis įšaldomos ar konfiskuojamos vykdant tokius nusikaltimus gautos pajamos, tinkamai atsižvelgiant į proporcingumo, teisėtumo ir būtinumo principus, teisių, susijusių su pagarba privatumui, apsaugą ir asmens duomenų apsaugą;

14) tos procesinės baudžiamosios priemonės neprieštarautų kitoms atitinkamoms tarptautinėms ar regioninėms konvencijoms, visų pirma organizuoto nusikalstamumo ar kibernetinių nusikaltimų srityje, ir būtų suderinamos su tokiomis konvencijomis, taip pat su tarptautiniais žmogaus teisių standartais ir pagrindinėmis laisvėmis;

15) procesinės priemonės siekiant išsaugoti arba gauti elektroninius įrodymus apimtų aiškią ir siaurą duomenų rūšies, kuriai jos taikomos, apibrėžtį. Procesinėmis bendradarbiavimo su privačiojo sektoriaus subjektais priemonėmis būtų užtikrinta, kad tokiems subjektams tenkanti našta būtų proporcinga ir kad privačiojo sektoriaus subjektai visapusiškai laikytųsi teisės aktų, kuriais apsaugomos jų naudotojų žmogaus teisės. Konvencija suteiktų teisinio aiškumo internetinių paslaugų teikėjams (pvz., interneto paslaugų teikėjams) jiems bendraujant su valstybių, kurios būtų konvencijos šalys, teisėsaugos institucijomis. Procesinės priemonės siekiant pašalinti neteisėtą turinį būtų susijusios tik su neteisėtu turiniu, kuris būtų pakankamai konkretus ir tiksliai apibrėžtas konvencijoje;

16) konvencijoje būtų numatytos bendradarbiavimo priemonės, kurios leistų atskirų valstybių – šios priemonės šalių – valdžios institucijoms veiksmingai bendradarbiauti pasitelkus savitarpio teisinę pagalbą, be kita ko, steigiant kontaktinius centrus, nusikalstamų veikų tyrimų ar baudžiamųjų procesų, susijusių su šioje priemonėje apibrėžtomis nusikalstamomis veikomis, tikslais. Joje taip pat galėtų būti numatytos tokios bendradarbiavimo priemonės bet kokios nusikalstamos veikos elektroninių įrodymų išsaugojimo ar gavimo vykstant nusikalstamų veikų tyrimui ar baudžiamajam procesui tikslu, su sąlyga, kad šioms priemonėms būtų taikomos pakankamos sąlygos ir apsaugos priemonės pagal valstybių vidaus teisę, kuria užtikrinama tinkama žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių apsauga;

17) tos bendradarbiavimo priemonės būtų suderinamos su kitomis atitinkamomis tarptautinėmis ar regioninėmis konvencijomis, visų pirma organizuoto nusikalstamumo ar kibernetinių nusikaltimų srityje, ir neprieštarautų tokioms konvencijoms, tarptautiniams žmogaus teisių standartams ir pagrindinėms laisvėms;

18) bendradarbiavimo priemonėms būtų taikomos prašomosios šalies teisėje nustatytos sąlygos, jomis būtų numatyti platūs atsisakymo pagrindai, pavyzdžiui, pagrindinių teisių, įskaitant teisę į asmens duomenų apsaugą, apsaugos užtikrinimas, be kita ko, asmens duomenų perdavimų kontekste, ir tai, kad taikomas abipusis baudžiamumas;

19) konvencijoje būtų nustatytos griežtos sąlygos ir tvirtos apsaugos priemonės siekiant užtikrinti, kad ES valstybės narės galėtų gerbti ir apsaugoti pagrindines teises, laisves ir bendruosius ES teisės principus, įtvirtintus Europos Sąjungos sutartyse ir Pagrindinių teisių chartijoje, įskaitant visų pirma proporcingumo, teisėtumo ir būtinumo principus, kiek tai susiję su nusikalstamomis veikomis ir bausmėmis, procesines garantijas ir teises, teisę į veiksmingą teisminį teisių gynimą, nekaltumo prezumpciją, teisę į teisingą bylos nagrinėjimą ir asmenų, kurių atžvilgiu vyksta baudžiamasis procesas, teisę į gynybą, teisę nebūti teisiamam ar nuteistam du kartus vykstant baudžiamajam procesui dėl tos pačios nusikalstamos veikos, taip pat teisę į privatumą, teisę į asmens duomenų ir elektroninių ryšių duomenų apsaugą, kai tokie duomenys tvarkomi, be kita ko, perdavimo šalių, kurios nėra Europos Sąjungos valstybės narės, valdžios institucijoms tikslais, ir teisę į saviraiškos ir informacijos laisvę. Konvencija visų pirma turėtų būti užtikrinta, kad ES valstybės narės galėtų laikytis tarptautinio asmens duomenų perdavimo reikalavimų, kaip tai suprantama Direktyvoje (ES) 2016/680, Reglamente (ES) 2016/679 ir Direktyvoje 2002/58/EB. Sąlygomis ir apsaugos priemonėmis taip pat turėtų būti užtikrinta žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių apsauga pagal tarptautinius žmogaus teisių standartus. Tai taikoma visai konvencijai, įskaitant procesines ir bendradarbiavimo priemones, be kita ko, priemones, kuriomis galima labai apriboti asmenų teises;

20) konvencija suteiktų pagrindą savanoriškoms gebėjimų stiprinimo priemonėms siekiant remti šalių gebėjimus vykdyti veiksmingus kibernetinių nusikaltimų tyrimus ir procesinius veiksmus ir gauti elektroninius įrodymus kitų nusikalstamų veikų tyrimų ir procesinių veiksmų tikslais, be kita ko, teikiant techninę pagalbą ir rengiant mokymus. UNODC turėtų aiškiai apibūdintą vaidmenį įgyvendinant tokias priemones;

21) konvencija būtų užtikrinta, kad kibernetinių nusikaltimų aukoms būtų suteikta tinkama pagalba, parama, apsauga ir galimybės gauti kompensaciją;

22) konvencija būtų pagrindas imtis praktinių kibernetinių nusikaltimų prevencijos priemonių, kurios būtų aiškiai apibrėžtos, griežtai apribotos ir skirtųsi nuo baudžiamųjų procesinių priemonių, kurios galėtų apriboti fizinių ar juridinių asmenų teises ir laisves.

Konvencijos veikimas. Sąjunga turėtų siekti, kad:

23) konvencija būtų išsaugomos esamos pasaulinės ir regioninės priemonės ir vykdomas tarptautinis bendradarbiavimas pasaulinės kovos su kibernetiniais nusikaltimais srityje. Visų pirma Europos Sąjungos valstybės narės, palaikydamos tarpusavio santykius, galėtų toliau taikyti Europos Sąjungos taisykles;

24) konvencijoje būtų numatytas tinkamas jos įgyvendinimo užtikrinimo mechanizmas ir baigiamosios nuostatos, be kita ko, dėl ginčų sprendimo, pasirašymo, ratifikavimo, priėmimo, patvirtinimo ir prisijungimo, įsigaliojimo, dalinio keitimo, sustabdymo, denonsavimo ir depozitaro, taip pat kalbų; šios nuostatos, kai įmanoma ir tinkama, būtų suderintos pagal kitų atitinkamų tarptautinių ar regioninių konvencijų, visų pirma organizuoto nusikalstamumo ar kibernetinių nusikaltimų srityje, nuostatas;

25) konvencija suteiktų teisę Europos Sąjungai tapti jos šalimi.

Apskritai derybų procedūra turi būti tokia:

26) Komisija turėtų stengtis užtikrinti, kad konvencija derėtų su atitinkamais Sąjungos teisės aktais ir politika, taip pat su Sąjungos įsipareigojimais pagal kitus atitinkamus daugiašalius susitarimus;

27) Komisija turėtų Sąjungos vardu vesti derybas klausimais, kurie pagal Sutartis priklauso jos kompetencijai ir kurių atžvilgiu Sąjunga yra priėmusi taisykles;

28) deryboms, įskaitant kiekvieną derybų raundą, turi būti rengiamasi gerokai iš anksto. Šiuo tikslu Komisija informuoja Tarybą apie numatomą tvarkaraštį ir klausimus, dėl kurių bus deramasi, ir kuo anksčiau pasidalija atitinkama informacija;

29) pagal lojalaus bendradarbiavimo principą Komisija ir valstybės narės derybų proceso metu turėtų glaudžiai bendradarbiauti, be kita ko, palaikydamos reguliarius ryšius su valstybių narių ekspertais ir atstovais Vienoje ir Niujorke;

30) prieš derybų posėdžius rengiamas Teisminio bendradarbiavimo baudžiamosiose bylose darbo grupės posėdis, siekiant nustatyti pagrindinius klausimus, suformuluoti nuomones ir pateikti gaires, be kita ko, suformuluoti atitinkamai deklaracijas ir išlygas;

31) po kiekvieno derybų posėdžio Komisija informuoja, taip pat ir raštu, Teisminio bendradarbiavimo baudžiamosiose bylose darbo grupę apie derybų rezultatus;

32) Komisija informuoja Tarybą ir konsultuojasi su Teisminio bendradarbiavimo baudžiamosiose bylose darbo grupe visais svarbiais klausimais, kurie gali iškilti derybų metu.